end Prof Scharling, om han havde ulejliget sig med at svare Pastor Hostrup samme Aften; og næppe har det været Frygt for Snigmord, »en Kugle jaget i Ryggen«, der gjorde Prof. Scharlings Forsvar saa spagt, som det efter Sat. S. s. Mening var.

Alle disse Vittigheder om Kvinder, der føre Vaaben, forstaar jeg egentlig ikke. Naar Kvinder engang imellem have ladet sig henrive til at føre Vaaben, har der dog været en Aarsag; enten har det været for at hævne deres med Rette eller Urette angrebne Ære, eller som det sidste Tilfælde i Amerika, for at skaffe Verden af med et Uhyre, som Lovens Arm ikke kunde ramme; at slige Ting kan faa Folk, selv Kvinder, til at gribe til Vaaben, det kan man da forstaa; om det kan undskyldes, vil jeg ikke afgjøre. Men naar man læser, at en Mand, som der nylig fortælles fra Paris, skyder paa et Par Slagtersvende, fordi de gaa forbi ham i en lystig Samtale, og det ærgrer ham, eller at en anden Mand, fordi det ikke behager ham, at en Dame gaar ind i en Vogn Kl. 12 om Natten og kjører bort med en Herre, skyder ind i Vognen, ikke at tale om de mange Rovmord osv., saa har man saa skrækkelige Tidernes Tegn i Mændenes Gjerninger, at man spørger sig selv, hvorfor der skal dvæles med saadan en Forkjærlighed ved de enkelte Mord ved Kvindehænder, som mange Mænd gjøre. Met det er det sædvanlige; Skjæven i Næstens Øje bliver man var, men ikke Bjælken i sit eget.

Og nu spørger jeg, hvorfor er det, at Mændene saa nødig se Kvinderne indtage forkjellige Stillinger i Livet, som tidligere udelukkende have hørt til Mændenes Omraade? Er det virkelig, fordi de af en mandig Følelse ville vaage over den kvindelige Sarthed? Jeg tvivler om det. Enhver kjærlig Fader eller Broder vil ti Gange hellere vide sin Datter eller Søster i en uafhængig vellønnet Stilling, end han vil se hende tolereret, snart et Sted, snart et andet, med lille eller ingen Løn, eller slidende sig op som Sygeplejerske med strængt Arbejde og ringe Løn; mon ikke, naar en Mand havde en kjær Datter, han vilde foretrække at se hende som medicinsk Kandidat? Han vilde ikke tro, at hendes Kvindelighed led mere derved end ved at være Sygepleierske, Hjælperske ved Operationer osv. Og naar en kjærlig Fader kan raisonnere saaledes, mon det saa kan være, at Samfundet i det Hele har mere fintfølende Kjærlighed og Agtelse for Kvinden, end en